

Det här verket har digitaliseringats vid Göteborgs universitetsbibliotek. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET
GÖTEBORGS UNIVERSITETSBIBLIOTEK

(Petrus Westman)

(Br.) Med.

Berättelse /

Om den olyckelige händelse / som här i
Stockholm uti S:t Olofs Församling på Bad-
stugatan / Gångars Quarter, sampt Åkarens Math E-
richsons gård / sig tildrog i går som var den 14
Junii och var Andre Bonedag uti in-
newarande År 1707.

Rockan II när man var kommen utur
Högmaskan / hade Kyrktio Åkarens Jöran
Cains Piga nedfält ett Ambar uti Math
Erichsons Brunn, hwilket hans Dräng E-
rich / om 30 år skulle upphänta / och til-
den ånda hishade sig ned på ett Rep; men förr än han hun-
nit ned i halfwa Brunnen / war andan honom förtagen, så
at han föll handlöst ned och var död. Detta förekom de
närvarande sällsamt och underlit / deraföre tog Math Erich-
sons Dräng Nils om 26 Åhr en Stege / och ville gå ned
til at upphelpa den förra; men för än han kom ned til wat-
net / war och andan borta / för honom / så at han föll ned
af Stegan död / på then förra. Strax der på kom Åkaren
Måns Månszon / om några och 40 år / o.h. ville begifwa
sig på Stegan där ned / men det gick honom åfwen så / at
han blef först sittandes baflänges på Stegan / och sedan
föll ned / och de alle tre således blefwo döde / lika som sittandes
uti Brunnen. På sidstomme ville Måns Månszons Dräng
Erich på samma Stega / doch ombunden med ett Reep be-
gifwa sig der ned til at upphelpa sin omkomne Husbonde;
men förr än han kommit på fierde Steg spelan / war dun-
sten allaredan så stark honom emot / at han snart fallit der
ned / om han icte wändt tilbaka i tijd / och de närvarende
med des omgiordade Repet i hast dragit honom upp igen;

[1707]

doch war han i förstone temmel. af sig kommen. Sielfwa
Brunnen om 10 alnars diup och alenast 6 Qwarters högt
watn / är gräfwen / förleden Winter / af bekante Bruns-
gräfware / med Sten murad / tämmeligen trång / åfwan til
betäkt med Bräder / och nu i Vår färdig giord / hafver
ett rödachtigt och sott Watn / är belägen uti en ort som til-
förene warit mycket sumpig / men nu innom tre år blifvit
upfyld wäl til fyra alnars högd / med allehanda slemhet och
gödning / hvoraf de enfaldiga förmena at synnerliga dun-
ster sig uti Brunnen samfat / och blifvit förbistrande och
dödelige / nedan efter af Watnet och Fuchten ; men ofwan
estet / antingen af den starka heta nu en tjd bort at warit/
eller af Fyllningens beta / och qwalmachtiga dunst / som
dragit sig der in / hvilket man doch billigare lemnar under
Högforfarne Physicorum utransakande och omdöme. I bland
annat är det betänkeligt at Husvärdens Mathz Erichson
sief för tre Wekor sedan / med Neep / åfwen dijt nedergått
estet ett Åmbar / men då en förmärkt den ringaste dunst
eller skadelig fuchtighet / utan aldeles ostadd gådt upp igen.

Så är ock deremot märkwärdigt at dunsten wa-
rit nu så starkt at ingendera af de döda kunnat få för sig
ett ord / utan den första som nederkom / en gång alenast lä-
tt illa såsom en svimmende. Item / det alle tre/ stilla och
sachtnodige Persohner/ warit uti Högmåssan ; men uti Afton-
sängen giordes för dem Tacksäyelse / på ett synnerligt sätt
hvar af icke annat kunde följa / än ett stort sammanlopp /
af allehanda Folck / hvilket warade alt in til Ratten och
jemväl i dag continuerat. Hvilket ester begiåran/ och deras
berättelse / som warit närmast Attesteras. Stockholm den
15 Junii A:o ut supra.

P. S. Nu sedermera / har man af Brunsgräfware för-
nummit / at de / synnerligen sommartid / ej drista sig gå ned
uti någon diup / trång eller täckt brunna med mindre de först
hissat ned en Gryta full med stark eld / som kan skilia den
häftige angen / hvilken ofta skal vara så starkt / at hela eld
brå-

brasan i sitt största lågande aldeles utsläknar; Hwar före de
och mena/ at bönder på landet göra försiktig / som beträ-
cta sine Bruns- öpningar/ allenast med ett hul / at angen
kan haft wa frij upgång.

Petrus Westman.

Men sijt händelse finner man och i Walborne Herr Archiatorens
S. Urban Hiernes Korta Anledning &c. I. Flock Om

Watn: Där uti han pag. 22. helt diupsinnigt och curiedst di-
scurerar om allehanda förgiftiga watn etc. Oh hwad orsak där til
tyckes wara/ och ibland annat jämwal ansörer ett märckeligt E-
xempel pag. 24. om en afwen sådan Brunn i Reval: Hwar
om Herr Doctor Hiemselius gifvit honom vid handen/ och
man wil nu allenast för passagens likhet skall här ord ifrån ord
införa: som sā lyder:

Ag väntimer mig om en märckvårdig händelse / som
stodde ohngefehr Anno 1674. mitt i sommaren i Re-
val. Det kom een piiga om morgonen bittida til
sin granne en linvwäfware boendes på Tönnisber-
get / at få dsa watn vthur hans brunn / som han
hade på gården. Då hon nu stiger åstad / seer hon / at wat-
net vthi brunnen begynner på at foka och suda; hwilket hon
med förvndran åskådar: wil sedan taga åmbaren op / men
til hennes olycka bryter haken nedantil af stångan / och åm-
baren faller i brunnen. Pigan ropar til linvwäfware gesällen/
bediandes/ han ville hielpa at draga op åmbaren vthur brun-
nen; Derpå stälte gesällen en stång åndalångs i brunnen / och
lät sig med den neder at lässa åmbaren / som hade fast sig vid
en steen. Men när han kom ned i halftwa brunnen / spärrade
han vth både händer och fötter / och måste / vthan at gifwa
något lind ifrån sig / ånda sitt liif. Mästaren/ som det sporde/
mente först / at han af förseende fallit ned i brunnen / och bru-
tit halsen / lät sig icke hans dödh tiåna til någor warning / v-
than fohe dristigt samma wägen neder / wilhandes taga gesel-
len och binda honom med ett reep / och draga honom op; men
det gick honom intet bättre än den förra. Ty/ när han kom
stank

i halswa brunnen / gjorde han åfwen som gesällen / spärrade
händer och fötter från hvarandra / och dödde. Den tridie /
som vågade sig dijt / war en foerman / som ville taga sin
stans bättre i acht / lät omgjorda sig med ett reep och släptes
neder ; men så snart han åfwen til samma ort i hälften af
brunnen kom / räckte han vth armarna vthan någen strij.
Derafore wore de snare at draga honom up igen / och funno
honom halvdöd. Doch kommo ånnu hans lijsandar medelst
stracka låkedsnar och Spiritus någorlunda til rätta / at han
kunde gjöra om denna vnderliga händelse sin berättelse / sä-
jandes sig hafwa blifvit så tung / som hade ett helt leppunds
wicht warit honom bunden vid båda benen / och sedt hela
brunnen fullt med jag wet icke hwad för trollskap ; Vthan
twifwel / emådan hans lijsfachtige andar hafwa städnat / och
intet warit i senorna / som kunde hielpa hans rörelse. Måste
så han ock jániwål ända sitt lijs tridie dagen derefter. Min
Salige Fader / som den tiden war Physicus och Professor Ma-
theleos , ville undersöka des orsaker / och probera samma
berångan ; tog altså åthskillige så wäl flygande som fyrfotade
djur / höns / gäb / ankor / hundar / kattor &c , lät sättia dem
den ena efter den andra i en korg / och släpte dem neder ; de
doge alle sammans / då de kommo så långt / at samma ånga
kunde råka dem / vthan den ringaste ryckning eller rörelse /
förvthan kattan / hvilken några gångor för sin död sig sträck-
te och ryckte. Man sökte på alt sätt at hielpa henne til lijs
igen / doch wore alt fåfängt. Hvaruppå brunnen sedan blef
igenkastad / fastsluten och förbygd. Härutat kan man klart
nog see / at det hafwa warit förgiftiga schwaden och bergdun-
ster / som detta förorsakat / upstijgandes / då vijan såa wat-
net siuda och koka / jánte / at foermannen sådan tyngd kän-
de. Men / hwad han för trollskap sedt / war intet annat /
än af den streck / honom för ögonen sväfsde / jemte de
ångars fällsamma rörelser och sväfwande. xc.

Hjst til Hiemselius.

